

Zaak C-26/91

Jakob Handte & Co. GmbH tegen Traitements mécano-chimiques des surfaces SA (TMCS)

(verzoek van de Franse Cour de cassation
om een prejudiciële beslissing)

„EEG-Executieverdrag — Uitlegging van artikel 5, sub 1 —
Bevoegdheid ter zake van verbintenissen uit overeenkomst —
Keten van overeenkomsten — Aansprakelijkheidsvordering van latere verkrijger
van een zaak tegen de producent”

Rapport ter terechtzitting	I - 3968
Conclusie van advocaat-generaal F. G. Jacobs van 8 april 1992	I - 3977
Arrest van het Hof van 17 juni 1992	I - 3990

Samenvatting van het arrest

Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen — Bijzondere bevoegdheden — Bevoegdheid ten aanzien van „verbintenissen uit overeenkomst” — Begrip — Autonome uitlegging — Keten van overeenkomsten — Aansprakelijkheidsvordering van latere verkrijger tegen fabrikant wegens gebreken van zaak — Daarvan uitgesloten (Executieverdrag, art. 2 en 5, sub 1)

Het begrip „verbintenissen uit overeenkomst” in de zin van artikel 5, sub 1, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, waaraan een autonome uitlegging moet worden gegeven, mag niet aldus worden uitgelegd, dat het ziet op een situatie

waarin er geen sprake is van een verbintenis die een partij vrijwillig heeft aangegaan jegens een andere. Voorts vereist de door het verdrag onder meer nagestreefde doelstelling, de rechtsbescherming van de in de Gemeenschap gevestigde personen te verzekeren, dat de bevoegdheidsregels die van het algemene beginsel van artikel 2 van het verdrag afwijken, aldus worden uitgelegd, dat een gemiddeld oordeelkundige verweerder op grond daarvan redelijkerwijs kan voorzien, voor

welke andere rechter dan die van de staat van zijn woonplaats hij zou kunnen worden opgeroepen. Daaruit volgt, dat artikel 5, sub 1, van het verdrag aldus moet worden uitgelegd, dat het niet van toepassing is op een geschil tussen de latere verkrijger van een zaak en de fabrikant ervan, die niet de verkoper is, wegens gebreken van die zaak of ongeschiktheid ervan voor het doel waarvoor zij is bestemd.

RAPPORT TER TERECHTZITTING in zaak C-26/91 *

I — De feiten en de schriftelijke behandeling

1. In 1984 en 1985 kocht de naamloze vennootschap naar Frans recht *Traitements mécano-chimiques des surfaces* (hierna: „TMCS”), gevestigd te Bonneville (Frankrijk), van de naamloze vennootschap naar Zwitsers recht *Bula et Fils* (hierna: „Bula”), gevestigd te Henniez XIII Cantons, Vaud (Zwitserland), twee polijstmachines voor metaal.

Op deze machines liet TMCS een afzuigsysteem aansluiten dat was gebouwd door de vennootschap naar Duits recht *Jakob Handte & Co. GmbH, Maschinenfabrik* (hierna: „Handte Duitsland”), gevestigd te 7200 Tuttlingen, Württemberg (Bondsrepubliek Duitsland). Dit afzuigsysteem is aan TMCS verkocht en geplaatst door de in Frankrijk

gevestigde vennootschap naar Frans recht *Handte France* (hierna: „Handte Frankrijk”).

2. Op 8 en 9 april 1987 werden Bula, Handte Duitsland en Handte Frankrijk door TMCS voor het Tribunal de grande instance te Bonneville gedaagd, ter vergoeding van de schade als gevolg van het feit dat de gebouwde en verkochte installaties niet voldeden aan de normen inzake arbeidshygiëne en -veiligheid en ongeschikt waren voor het gebruik waarvoor zij waren bestemd.

3. Bij vonnis van 4 mei 1988 verklaarde het Tribunal de grande instance te Bonneville zich „ratione loci” onbevoegd om kennis te nemen van de tegen Bula gerichte vordering.

Het verklaarde zich op grond van artikel 5, sub 1, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in

* Procestaal: Frans.